

[Anne Grete Holmsgård]

målet om afvikling af subsidieordningerne for det private erhvervsliv. På det sidste punkt er det dog min klare fornemmelse, at industriministerens ord er mere tale end handling, for det har vi jo diskuteret temmelig mange gange før.

Jeg synes også, der kan være gode grunde til at ændre kommunalfuldmagten, så der er mulighed for en egentlig kommunal produktion, men jeg synes, dette forslag er alt for ukritisk og alt for løst, og jeg synes egentlig, at det rejser flere spørgsmål, end det besvarer.

Det bygger på en idé om, at der eksisterer en masse små iværksættere rundt omkring i landet, som bare mangler en hjælpende hånd, så vil de komme i gang. Jeg synes egentlig, at når man bygger et forslag på en sådan antagelse, så burde man også gøre et forsøg i bemærkningerne på at dokumentere den. Det kan godt være, at det er situationen, men jeg vil faktisk tillade mig at tvivle på det.

SFs forestilling er, at det offentlige, her kommunerne, skal fungere som drivhus, bygge industrihuse, lave faciliteterne og sætte de ting i gang. Så vil iværksætterne komme til, og så overlader man styringen af, hvad det er for en produktudvikling, til de private. Det synes jeg i sig selv er problematisk.

Jeg vil godt trække et enkelt eksempel frem, nemlig det industrihus, der blev bygget i Frederiksværk for nogle år siden. Det var ret dyrt for Frederiksværk kommune. Det byggede også på den antagelse, at hvis kommunen byggede et industrihus, så ville der nok være nogle iværksættere, som blev tiltrukket af det. Det var der også. Jeg kan ikke huske, om der var et par stykker eller der kun var en enkelt, men jeg kan huske, at der var én, som lejede sig ind i det i mange år, og som endte med at løbe med det til under kostprisen. Det, der skete, var, at det pågældende firma pressede kommunen. Det ville gerne købe foretagendet, og til sidst gik kommunen med til at sælge det til under kostprisen, fordi virksomheden truede med, at ellers ville man simpelt hen flytte fra kommunen. Man havde faktisk øvet økonomisk pression over for kommunen, og det er et problem.

Det eneste konkrete eksempel, SF selv henviser til, er det eksperiment, man har foretaget på Landskronaværftet, hvor man har givet en meget omfattende offentlig støtte.

Det foretagende er blevet meget opreklameret, og jeg synes også, at det er blevet for opreklameret, for der er nogle meget store hager ved det.

For det første har det været dyrt. Man siger, at folk ikke skal betale leje for bygningerne i Landskrona. Dem får de stillet gratis til rådighed. Men så vidt jeg kan forstå bemærkningerne til SFs forslag, er det ikke det, der er hensigten med det, for man taler om kostprisen. Jeg vil da gerne have at vide, om det er hele kostprisen, man skal betale som lejer i disse industrihuse.

For det andet er der godt nok ca. 35 virksomheder, der i dag har til huse på værftets gamle område, men det er faktisk ikke nye virksomheder. Det er virksomheder, som er trukket til fra Landskrona og fra resten af området. Det vil sige, at man bare har flyttet beskæftigelse fra andre dele af Skåne til Landskronaværftet. Man har altså ikke skabt nogen ny beskæftigelse. Jeg synes, at når man fremsætter et forslag som dette, så er det åbenlyse spørgsmål, om der foreligger nogen undersøgelser af, om der overhovedet har været nogen beskæftigelsesmæssig nettoeffekt de steder, hvor man har prøvet de her ting.

Endelig vil jeg sige, at hele Landskrona-modellen kun er kommet op at stå, fordi man har pumpet enorme ressourcer i den, også PR-mæssigt. Indtil videre har det kostet det offentlige over 120 mill. svenske kroner, og det synes jeg ikke er så helt lidt endda.

Problemet er, sådan som jeg ser det, at man dels overlader styringen til de private, dels opbygger en model, hvor man risikerer, at de ressourcestærke kommuner udnytter det og tiltrækker arbejdspladser fra de resourcesvage kommuner, måske de kommuner, som havde allermest behov for de arbejdspladser. Derved får man en udvikling, som i hvert tilfælde i mine øjne ikke er ønskværdig.

SF siger i sine bemærkninger, at der selvfølgelig ikke skal være tale om skadelig produktion, og man nævner våbenproduktion. Nu er det i mine øjne ikke det eneste skadelige, man kan producere. Jeg ville, hvis jeg skulle lave den slags forslag, i stedet for sige: hvad kan man stille op af fornuftige projekter, som kan styrke et lokalområde f.eks. ved, at det får større selvforsyningsgrad på energiområdet, hvor man har en sikker beskæftigel-